

5c Stori Joe

Alla'i ddim credu bod hyn yn digwydd i fi. Fi, Joe Woods. Hyd at 6 mis yn ôl, fyddwn i prin yn dweud bw na be wrth unrhyw un, bob amser yr un tawel y byddai'r plant caled yn pigo arno, nawr yn eistedd mewn cell heddlu. Sut aeth pethau gymaint o chwith? Pam na wnes i weld yr arwyddion rhybudd?

Dechreuodd yn fuan wedi i Mam farw. Doedd gan Dad fawr o amser i fi, roedd naill ai yn y gwely neu'n gorweddian ar y sofffa yn gwyllo'r teledu gyda can o Stella. Ambell i ddiwrnod fe fyddwn i'n dod o hyd iddo yn y dafarn. Fe ddes i arfer gyda fy nghwmni fy hun.

Roedd gwyliau ysgol bob amser mor ddiflas - hyd fis Gorffennaf diwethaf. Gallaf gofio'n glir y diwrnod y gwnes gwrdd â Sully. Roedd e'n cicio'i sodlau wrth siop Spar yn aros am rywun. Roedd e ychydig yn hŷn na fi, tua pymtheg oed, ond roedd e'n gyfeillgar iawn - cynigodd ffag i fi a dweud ei fod yn cwrdd â'r gweddill yn ddiweddarach. Fe wnes i esgus fy mod innau'n cwrdd â rhywun hefyd, ond roeddwn i'n gwybod yn y bôn nad oedd yn fy nghredu.

Wrth i'r amser fynd rhagddo dechreuais gael hwyl. Roedden nhw - Sully, Mickey a Tim yn llawer o hwyl, er nad oedden ni'n gwneud llawer, roeddwn i'n teimlo'n rhan o'r grŵp. Roeddwn i'n perthyn. Weithiau fe fydden ni'n cicio pêl yr oedden ni wedi ei dwyn oddi wrth blentyn llai, neu'n aros o gwmpas y siopau yn disgwyl i bobl fynd heibio er mwyn gweiddi arnyn nhw. Roedd Mickey yn wych am gael pethau i fwyta i ni pan oedden ni eisiau bwyd. Ni chafodd erioed ei ddal - roedd e'n fentrus iawn. Roedd fy nhŷ i yn lle gwych i fynd pan fyddai'n bwrw glaw gan nad oedd neb yno i'n poeni ni. Os bydden ni'n lwcus gallem ddwyn peth o fodca Dad. Fe fyddai merched wastad o gwmpas - yn arbennig os byddai Tim yno. Roedd ganddo bopeth - roedd e'n olygus, yn gwisgo'r dillad iawn ac yn hyderus.

Weithiau byddai ei frawd Taz yn ymuno â ni. Roedd e'n hollol wahanol i Tim. Roedd creithiau ar ei wyneb ac roedd ganddo drwyn cam a oedd yn edrych fel petai wedi torri fwy nag unwaith. Roedd ei freichiau a'i goesau cyhyrog yn blastar o datŵs. Tua ugain oed oedd e, byth yn edrych fel petai'n gweithio'n rheolaidd ond roedd ganddo ddigon o arian bob amser. Weithiau fe fyddai'n prynu smôcs neu ddioid i ni os bydden ni'n glanhau ei gar neu fynd ar neges iddo. Unwaith fe anfonodd Tim, Sully a fi i gasglu parcel gan rywun yr oedd yn ei adnabod.

Wrth i ni gyrraedd y fflat cefais deimlad rhyfedd. Roedd y lolfa'n llawn dynion hŷn a phob un yn edrych yn debyg i Taz. Fe wnaethon nhw ein hanwybyddu ni i ddechrau, yn edrych fel petaent wrthi'n brysur yn trefnu rhywbeth. Yna dyma un y gweiddi "Ewch â'r plant allan". Ond pan ddywedwyd enw Taz stopiodd weiddi.

Roeddwn i'n falch mai dim ond am ychydig funudau oedden ni yno. Dros y pythefnos nesaf ni welais fy ffrindiau gan fod Dad a finnau wedi mynd i aros gyda'i chwaer ym Manceinion. Roedd hi mor ddiflas yno. Roedd fy nghefnodryd, yr oeddwn i'n arfer eu hoffi, fel petaent wedi troi'n bobl ddiflas iawn. Roeddwn i'n colli'r hwyl gyda'r gang ac yn methu aros i fynd adref a'u gweld nhw i gyd - hyd yn oed Taz!

Pan gyrhaeddais yn ôl roedd pethau wedi newid ychydig. Roedd Taz fel petai'n treulio mwy o amser gyda ni, ac roedd e'n berson iawn. Mwy nag y gallwn ddweud am Mickey oedd wedi mynd a gadael y grŵp heb ddweud dim wrth neb. Fyddai neb yn siarad amdano a doedd e byth yn ateb fy negeseuon o gwbl. Gydag amser daeth Taz yn wir ffrind i fi. Fe fyddai'n gwranddo arna'i ac yn rhoi cyngor i mi pan fyddai gen i broblem a dysgodd e fi sut i chwarae pêl yn dda. Roeddwn i'n teimlo'n grêt pan wahoddodd e fi i ymuno â'i ffrindiau ar gyfer marathon pêl mewn tref gyfagos. Golygai hynny gael lifft gan un o'i ffrindiau yn ei Land Cruiser. Dyna i chi beiriant, du i gyd, yn cynnwys y ffenestri.

Ar y ffordd i'r gêm pêl fe ddes i ddeall eu bod yn gefnogwyr Spurs brwd. Cefnogwr Chelsea oeddwn i wedi bod erioed, ond roeddwn i yn y lleiafrif felly cadwais yn dawel. Wrth yrru ar hyd y ffyrdd byddai ambell i sylw fel... 'dyna un arall'....'mae angen i ni wneud mwy'.....'Pryd mae'r cyfarfod nesaf?'..... Feddylies i ddim am y peth, ond roeddwn i'n wylidwrus o'r dyn oedd yn eistedd yn y blaen gyda'r gyrrwr. Fyddai e ddim yn ymuno fawr ddim yn y sgwrs ond roedd hi'n ymddangos mai fe oedd yn gwneud y rhan fwyaf o'r sylwadau. Roedd ganddo hefyd lawer o datŵs gydag un Nazi digon od ar ei wegil.

Yn ystod y gêm pêl roedd llawer o sgwrsio nad oeddwn i'n ddeall. Gwnaeth Taz yn siŵr fy mod i'n iawn a sicrhau'r grŵp fy mod yn ddibynadwy ac y gellid fy nhrystio. Roeddwn i'n teimlo'n fwy aeddfed na gyda gang Sully ac roeddwn i wrth fy modd pan gefais wahoddiad arall i chwarae pêl. Dros yr wythnosau canlynol fe fyddwn yn eu gweld ar y rhan fwyaf o'r diwrnodau. Hyd yn oed pan ddechreuodd yr ysgol ym mis Medi fe fyddwn i'n sleifio allan am awr fach neu'n eu gweld wedi'r ysgol.

Y 'cyfarfod' cyntaf yr es i iddo oedd un yn ystafell gefn tafarn leol. Yno, gyda grŵp arall o ddynion, y cyflwynwyd fi go iawn i hiliaeth. Mae'n debyg fy mod wedi cael amheuan wythnosau ynghynt ond wedi dewis eu hanwybyddu. Yn ystod y cyfarfod dosbarthwyd taflenni gydag enwau a chyfeiriadau siopau a busnesu eraill a oedd yn eiddo i bobl 'nad oedd yn wyn'. Y syniad oedd rhannu'r dref yn dair ardal a byddai pob aelod o'r grŵp yn gyfrifol am ardal arbennig. Byddai hyn yn golygu graffiti ac elfennau eraill o fandaliaeth i ddechrau. Cefais fy rhoi gyda Taz a dyn arall o'r enw Stew. Roedd gennym bump bwyty, pedair siop a golchdy i gymryd 'gofal ohonynt'. Roeddwn i'n gwybod fy mod yn rhan o rywbeth difrifol

ond roedd y chwistrell o adrenalin yn ystod y cynllunio yn cydio ynoch. Roedd y peth yn wallgo.

Ewch ymlaen sawl mis o dargedu'r busnesau hyn. Fe fyddwn i'n arlunio neu'n ysgrifennu ar eu ffenestri a'u waliau yn nhywyllwch y nos.

Taz oedd yr 'arbenigwr' ar frwychu'r perchnogion a Stew oedd y prif drefnydd, yn cynllunio'r cam nesaf.

Aeth popeth o'i le yn ystod un ymweliad â siop cornel. Penderfynodd Taz fynd yn gas gyda'r perchennog a dechreuodd ffrwgwd. Allai Stew a finnau ddim ei adael ar ei ben ei hun ac aethom i'w helpu. O gornel fy llygad gwelais fetel yn sgleinio ac yna roedd gwaed. Y funud nesaf roedden ni'n gwibio i fyny'r llwybr ger y siop.

Roedd llawer o sgrechian, gweiddi a seirens, ac mae'r gweddill, fel mae nhw'n dweud, yn hanes.